

Sv. Alberta draudzes ziņas

2025. gada Kristus Dzimšanas svētku laikaposms * Nr. 163

Miers un labums!

Kunga Piedzimšanas svētku laikā padziļināti apceram Jēzus Kristus, Dieva Dēla atnākšanas un atklāšanās noslēpumus; Bībeles fragmenti dievkalpojumos palīdz uzlūkot šīs patiesības no dažādiem aspektiem.

Interesanti, ka **Dziesmu dziesmas grāmata**, kas ir stāsts par neizsakāmi lielu mīlestību starp Dievu un Viņa tautu, šajā laikā netiek lasīta. Sv. Bonaventūra Kunga Piedzimšanas svētkos izmantoja fragmentu no šīs grāmatas, lai sludinātu par Jēzus Piedzimšanu: **“Kas gan dos man tevi par brāli manas mātes krūtīm zīdītu! Tad es tevi sastaptu laukā, skūpstītu tevi un neviens mani nepulgotu!”** (Dz 8,1). Sv. Bonaventūra raksta, ka šajos vārdos ir aprakstīta dievbijīgas dvēseles vēlme sakārtotā veidā pieņemt Kristus piedzimšanu. Kāds ir šīs vēlmes pamatojums mū-

sos? Mūsu dvēsele tika radīta saprātīga pēc Dieva tēla un novietota pār visām redzamajām lietām, bet šo stāvokli cilvēks pazaudēja grēkojot. Tomēr cilvēkā palika lepnums, nojausma par savu godu un alkas pēc cēluma. Ticības apgaismots cilvēks redz, ka nevar atjaunot agrāko spožumu bez Dieva Dēla nākšanas pazemībā un tik ļoti Viņš pazemojas, cik lepna cilvēks sevi paaugstinājis. Tādu Kungu, kurš vēlas nākt un būt kopā ar mums, var sākt dedzīgi mīlēt. Rodas neizsakāma vēlme vienoties ar Viņu, kurš tomēr ārēji nav klātesošs, bet ir apslēpts. Tāpēc ticīgais alkst pēc Viņa klātbūtnes un atklāšanās.

Sv. Bonaventūra uzsver šo svarīgo ticības dzīves prasību, ka mūsos jābūt vēlmei pēc skaidras Kristus parādīšanās, lai caur to mūsos ienāktu dziļa Kunga klātbūtne un mīlestības vienība. “Vēlmes” jēdziens ir vienojošais elements Bonaventūras garīgās dzīves teoloģijā. Vēlmju lielais spēks var pacelt lielos augstumos un ir kā pārmainošas liesmas, kas ir būtiska cilvēku dabas sastāvdaļa. Bonaventūram vēlme pēc Dieva ir vienīgā patiesā vēlme, kurā saplūst visas pārējās, jo Dievs ir Augstākais Labums un citus labumus var vēlēties tiktāl, ciktāl tie ved pie Viņa. Apziņa, ka visi pārējie labumi pastāv Dievā, vērš visas vēlmes un jūtas uz Kungu. Adventa laiks Baznīcas gada ritmā ir liels siržu ilgu sauciens pēc Kunga. Jēzus Kristus Piedzimšanas svinības un tradīcijas turpina mūsos modināt un stiprināt mīlestības vēlmes. Izmantosim šo laiku, lai vēlmes, ilgas, alkas pēc Kunga arī mūsu ticības dzīvē būtu vienojošais elements, kuram mēs pievērstu īpašu uzmanību un ja vēlmes ir vājas un neskaidras, ļausim Svētajiem Rakstiem un Baznīcas liturģijai tās attīrīt, pastiprināt un virzīt.

br. Jānis

PĀVESTA FRANCISKA ENCIKLIKA
DILEXIT NOS
PAR JĒZUS KRISTUS SIRDIS
CILVĒCISKO UN DIEVIŠĶO MĪLESTĪBU

Konkrētā mīlestība

59. Mīlestība un sirds nav obligāti vienotas, jo cilvēka sirdī var valdīt naids, vienaldzība, egoisms. Tomēr mēs nerasniedzam mūsu pilnīgo cilvēciskumu, ja neizejam ārpus sevis pašiem, un nekļūstam pilnībā mēs paši, ja nemīlam. Tāpēc mūsu personas, kas radīta mīlestībai, dziļākais centrs pilda Dieva plānu tikai tad, ja mīl. Tādā veidā sirds simbols tai pašā laikā simbolizē arī mīlestību.
60. Dieva mūžīgais Dēls, kurš ir bezgalīgi pārāks par mani, ir vēlējis mīlēt mani arī ar cilvēka sirdi. Viņa cilvēciskās jūtas kļūst par bezgalīgas un absolūtas mīlestības sakramentu. Tāpēc Viņa sirds nav fizisks simbols, kurš izsaka realitāti, kas ir tikai garīga un atdalīta no matērijas. Kunga Sirdij pievērstis skatiens kontemplē fizisku realitāti, Viņa cilvēcisko miesu, kura ļauj Kristum piedzīvot cilvēciskās emocijas un jūtas tāpat kā mums, tiesa gan, tās ir Viņa dievišķās mīlestības pilnībā pārveidotas. Mūsu pielūgsmei ir jāpaceļas pie Dieva Dēla

bezgalīgās mīlestības, bet mums jāatzīst, ka tā nav atdalāma no Viņa cilvēciskās mīlestības. To sasniegt mums var palīdzēt Viņa miesas sirds attēls.

61. Ja vēl šodien vispārpieņemtā tautas uztverē sirds tiek uzskatīta par katra cilvēka emocionālo centru, tad tieši sirds var vislabāk izteikt Kristus dievišķīgo mīlestību, kas ir uz visiem laikiem un neatdalāmi vienota ar Viņa integrāli cilvēcisko mīlestību. Jau Pijs XII atgādināja, ka Dieva Vārdā teikts, ka “Jēzus Kristus Sirds mīlestība nav tikai dievišķīga mīlestība, bet ietver sevī arī cilvēciskas jūtas. [...] Tāpēc Jēzus Kristus Sirds, kas ir pēc būtības vienota ar Vārda dievišķo Personu, bez šaubām pukstēja mīlestībā un visās citās emocijās.”³⁶
62. Baznīcas tēvu rakstos, pretstatā tiem, kuri noliedza vai par zemu vērtēja Kristus patieso cilvēciskumu, ir atrodams stingrs Kunga cilvēcisko emociju konkrētās un taustāmās realitātes apstiprinājums. Tā,

svētais Bazilijs Lielais pasvītro, ka Kunga iemiesošanās nav kaut kas izdomāts, bet ka “Kungam piemita dabiskas emocijas”.³⁷ Svētais Jānis Hrizostoms piedāvā piemēru: “Ja Viņam nepiemistu mūsu daba, Viņš nebūtu vairākkārt piedzīvojis skumjas”.³⁸ Svētais Ambrozijs apgalvo: “Viņš pieņēma dvēseli, un tāpēc pieņēma arī dvēseles kaislības”.³⁹ Un svētais Augustīns uz-

tver cilvēciskās emocijas kā realitāti, kura, ja to pieņēmis Kristus, vairs nav sveša žēlastības dzīvei: “Kungs Jēzus pieņēma visas šīs cilvēciskā vājuma sekas (kā Viņš pieņēma arī miesisko nāvi) nevis kā Viņam uzspiestu nepieciešamību, bet pēc savas žēlsirdības gribas. [...] Tāpēc, ja kādam nākas skumt un ciest cilvēciskajos kārdinājumos, nevajag domāt, ka Kristus žēlastība to atstājusi.”⁴⁰ Beidzot, svētais Jānis Damaskietis uzskata, ka šī Kristus reālā emocionālā pieredze Viņa cilvēciskumā pierāda, ka Viņš ir pieņēmis mūsu dabu pilnībā, nevis tikai daļēji – lai to arī pilnībā atpirktu un pārveidotu. Kristus tāpēc ir pieņēmis visus elementus, kas veido cilvēcisko dabu, lai līdz ar to visi tiktu svētdarīti.⁴¹

63. Ir vērts atsaukties uz kāda teologa pārdomām, kurš atzīst, ka “grieķu domas ietekmē teoloģija ilgu laiku ir ietvērusi miesu un jūtas pirmscilvēka vai zemcilvēka vai arī patiesa cilvēka kārdinājumu sfērā, tomēr to, ko teoloģija nav atrisinājusi teorijā, garīgums ir atrisinājis praksē. Garīgums un tautas dievbijība saikni ar Jēzus somatiskajiem, psiholoģiskajiem un vēsturiskajiem aspektiem ir uzturējuši dzīvu. Krustaceļš, lūgšanas uz Kristus brūcēm, Viņa visdārgākās asins garīgums, Jēzus Sirds pielūgsme, euharistiskā prakse [...]. Tas viss ir aizpildījis teoloģijas atstāto tukšumu, uzturot iztēli un sirdi, mīlestību un maigumu uz Kristu, cerību un atmiņu, vēlmes un ilgas. Saprāts un loģika ir aizgājuši citus ceļus.”⁴²

³⁶ Pijš XII, Encikl. *Haurietis Aquas* (1956. gada 15. maijs), I: *AAS* 48 (1956), 323-324

³⁷ Sv. Bazīlijs Lielais, *Ep.* 261, 3: *PG* 32, 972.

³⁸ Sv. Jānis Hrizostoms, *In Io. homil.* 63, 2: *PG* 59, 350.

³⁹ Sv. Ambrozijs, *De fide ad Gratianum*, II, 7, 56: *PL* 16, 594 (ed. 1880).

⁴⁰ Sv. Augustīns, *Enarr. in Ps.* 87, 3: PL 37, 1111.

⁴¹ Sal. Sv. Jānis Damaskietis, *De fide orth.* 3, 6.20: PG 94, 1006.1081

⁴² Olegario González de Cardedal, *La entraña del cristianismo*, Salamanca 2010

tekstu tulkoja Ēvalds Ikaunieks
turpinājums sekos

Pāvesta Franciska katehēze: Betlēmes silīte ir mērenības un prieka skola

Foto: Vatican Media

Pāvila VI zālē sapulcējās vairāki tūkstoši svētceļnieku no daudzām valstīm, lai tiktos ar pāvestu Francisku. Vispārējās audiences centrā ir katehēze par dažādām tēmām. Šoreiz tā bija veltīta Betlēmes silītes vēsturei un nozīmei.

Pāvests atgādināja, ka tieši pirms 800 gadiem, 1223. gada Ziemassvētkos, svētais Asīzes Francisks izveidoja pirmo Kristus dzimšanas ainu. Šajās dienās, kad mājās, dievnamos un daudzviet citur tiek veidotas Betlēmes silītes, ir labi pārdomāt par to garīgo nozīmi, atzina Svētais tēvs.

Kāds bija svētā Franciska nodoms? "Es gribētu attēlot Betlēmē dzimušo Bērnū, lai ar savām acīm skatītu nabadzību, kādu Viņš cieta, jo jaundzimušajam trūka visnepieciešamāko lietu, kā Viņš tika guldīts raupjā silītē un kā gulēja uz siena starp vērsi un ēzeli," (Tommaso Celano, *Vita prima*, XXX, 84: FF 468). Svētā Franciska vēlēšanās bija nevis radīt skaistu mākslas darbu, bet gan ar vienkāršas silītes starpniecību raisīt cilvēkos izbrīnu par Kristus ārkārtīgo pazemību, likt aizdomāties par grūtībām, ko Viņš cieta no mīlestības pret mums aukstajā un nabadzīgajā Betlēmes grotā. Asīzes svētā biogrāfs atzīmē: "Šajā aizkustinošajā ainā mirdz evaņģēliskā vienkāršība, tiek slavēta nabadzība, tiek cildināta pazemība. Grečo kļuva par jauno Betlēmi" (85).

Pāvests Francisks izcēla vārdu "izbrīns". Ja mēs, kristieši, raugāmies uz Kristus dzimšanas ainu tikai kā uz skaista un vēsturiska notikuma atveidojumu, tad tas ir par maz. Kontemplēsim Vārda iemiesošanās, Jēzus dzimšanas noslēpumu ar izbrīna pilnu skatienu. Ja nav šī izbrīna, mūsu ticība ir vāja, tā ir "informatīva" ticība, skaidroja Romas bīskaps.

Svētais tēvs uzsvēra, ka Betlēmes silīte zināmā veidā ir mērenības skola. Un tas nav mazsvarīgi. Patiesībā šodien pastāv risks pazaudēt to, kas dzīvē ir svarīgs, un tas paradoksālā veidā pieaug tieši Ziemassvētku laikā. Ierauti patēriņa virpulī, mirdzošu reklāmu apžilbināti, mēs riskējam pazaudēt būtisko. Ziemassvētkus nedrīkst pārvērst par komerciālu triku, aizmirstot par solidaritāti ar trūcīgajiem. Jēzus nāk, lai dāvinātu mums sevi, bet daudziem Ziemassvētki ir laiks sarūpēt dāvanas tikai sev.

Turpinot uzrunu, Romas bīskaps atgādināja, ka Kristus piedzimšanas aina tika veidota, lai aicinātu cilvēku atgriezties pie Dieva, kas dzīvo mūsu vidū, atjaunot un stiprināt attiecības. Kontemplējot Kristus piedzimšanas ainu, redzam, ka tās galvenie varoņi ir vienkārši, nabadzīgi un pazemīgi cilvēki. Viņi dzīvo harmonijā ar radību. Tāpēc nostāsimies Betlēmes silītes priekšā, lai atvērtu sa-

vu sirdi brīnumam. Tas ir mūsu ceļš pie Dieva, kas atklājās maza Bērna izskatā. Betlēmes silīte aicina mūs apstāties, apklusināt satrauktās domas, meklēt mieru lūgšanā un klusumā, piedzīvot Dieva maigumu, – teica Francisks.

Taču Grečo izveidotā Kristus dzimšanas aina liecina ne tikai par mērenību, bet arī par prieku. Patiess prieks ir kaut kas lielāks par izklaidi, lai gan pēdējā nav slikta lieta, tā ir cilvēciska lieta, - atzina pāvests. Šodien cilvēki bieži izklaidējas bez prieka, radot lielu troksni. To var salīdzināt ar karaļa galma ākstu, kas smejas, liek smieties citiem, bet viņa sirds ir noskumusi. Patiesā prieka avots ir Kristus. Tā laika hronika vēstī: "Un nāk līksmības diena, līksmības laiks! [...] Tauta sapulcējās un priecājās ar tādu prieku, kādu nekad agrāk nebija baudījusi [...]. Visi atgriezās mājās neizsakāma prieka pilni" (*Vita prima*, XXX, 85-86: FF 469-470).

Bet no kā radās šis prieks? Noteikti ne no tā, ka mājās tika atnestas daudzas dāvanas vai tika rīkotas greznas svinības. Nē, tas bija prieks, kas izplūda no sirds, sajūtot Jēzus tuvumu, Dieva maigumu, kas vienmēr ir kopā ar mums. Ziemassvētku notikuma atveidojums parāda tā laika realitāti: tur ir attēlota Betlēmes ganu un citu amatnieku ikdienas dzīve; tur ir arī ļaunums, ko simbolizē Hēroda pils; īsi sakot, tur ir pasaules skaistums un posts.

Dārgie brāļi un māsas, Betlēmes silīte ir kā maza aka, no kuras varam smelt cerību un prieku. Betlēmes silīte ir dzīvs evaņģēlijs, mājas evaņģēlijs. Tāpat kā aka Bībelē, tā ir satikšanās vieta, kur mēs, kopā ar Betlēmes ganiem un Grečo ļaudīm, nesam Jēzum savas ciešanas un rūpes. Ja mēs, stāvēdami silītes priekšā, uzticēsim Jēzum visu, kas mums ir dārgs, arī mēs piedzīvosim "lielu prieku" (*Mt 2, 10*) – uzrunas noslēgumā teica Francisks.

Silvija Krivteža

20.12.2023.

[Pāvesta katehēze: Betlēmes silīte ir mērenības un prieka skola - Vatican News](#)

CAUR VIENKĀRŠIEM MĪLESTĪBAS DARBIEM
DIEVS PIESKARAS CILVĒKU SIRDĪM.

Dāvināsim viens otram!

ZIEMASSVĒTKU LABDARĪBAS AKCIJA

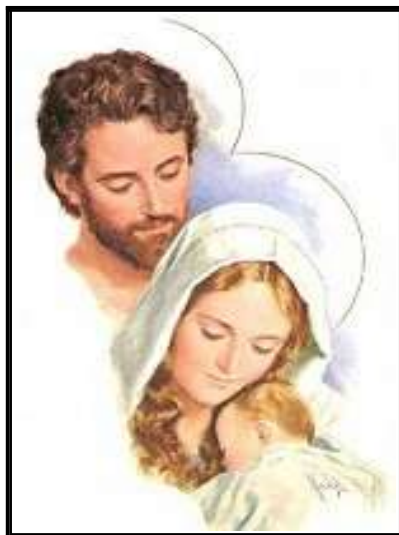
KOPĪGIEM SPĒKIEM PALĪDZĒSIM
RADĪT SVĒTKU SAJŪTU RĪGAS SV.
ALBERTA DRAUDZES LOCEKĻIEM,
MISIONĀRU ĢIMENĒM, DIENAS
CENTRA "KASTANIS" UN SOCIĀLĀS
MĀJAS SENIORIEM UN
INVALIDIEM.

- Eglītē atrodi lapiņu ar dāvanu.
- Sarūpēto dāvanu atnes un
noliec ZEM EGLĪTES līdz 28.12.!

Vairāk informācijas:
Sandra 29435428

Draudzes aktivitātes

- * **SLAVĒŠANAS VAKARI** KATRA MĒNEŠA PĒDĒJĀ SVĒTDIENĀ plkst. 19.00 pēc svētās Mises.
- * **KATRU OTRO PIEKTDIENU** plkst. 18.00 sv. Alberta draudzes pagrabā tiekas jaunieši.
- * **KATRU TREŠDIENAS VAKARU** ir iespēja pievienoties Franciskāņu sarunu vakariem.
- * **KATRA MĒNEŠA PĒDĒJĀ SVĒTDIENĀ** notiek pasākums par pēdējām lietām Draudzes mājā plkst. 16.30.

Dievkalpojumu kārtība Ziemassvētku laikā
Rīgas sv. Alberta Romas katoļu baznīcā
2025./2026.gadā

24. decembris, trešdiena

Svētās Mises: 8.00 un 18.00 (Mūsu Kunga Jēzus
Kristus dzimšanas svētku Vigīlija)
un 23.00 Ganiņu Sv.Mise

25.decembris, ceturtdiena

Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas lielie svētki
Svētās Mises: 9.00, 11.00 un 18.00

26.decembris, piektdiena

Sv. Stefans, pirmmoceklis, svētki
Svētās Mises: 8.00 un 18.00

27.decembris, sestdiena

Sv. Apustulis un evaņģēlists Jānis, svētki
(*sv. Jāņa godam vīna un sulu svētišana*)
Svētās Mises: 8.00 un 17.00

28.decembris, svētdiena

Sv. Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa svētki
Svētās Mises: 9.00, 11.00 un 18.00

31. decembris, trešdiena

Svētās Mises: 8.00 un 18.00 (pateicības Svētā
Mise vecā gada noslēgumā)

1. janvāris, ceturtdiena

Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes lielie svētki
Svētās Mises: 9.00, 11.00 un 18.00

6. janvāris, otrdiena

Kunga Epifānija, lieli svētki
Svētās Mises: 8.00, 11.00 un 18.00

11.janvāris, svētdiena

Kunga kristīšana
Svētās Mises: 9.00, 11.00 un 18.00

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00

18:00

Sestdienās:

8:00

17:00

Svētdienās:

9:00

11:00 (Summa)

18:00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00

11:00 (Summa)

18:00 (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**